

بررسی نقش بام های سبز به عنوان راهبردی در جهت ارتقای کیفیت زیست محیطی شهری از منظر معماری پایدار

اسماعیل اسکندری*¹

¹ کارشناس ارشد معماری، مدرس مدعو، مرکز آموزش عالی فیروزآباد.

شماره تماس، 09173059232، پست الکترونیکی: esmael.2020@yahoo.com

چکیده

بام سبز یکی از رویکردهای نوین معماری و شهرسازی و برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار است که از آن می توان در جهت افزایش سرانه فضای سبز، ارتقای کیفیت محیط زیست و توسعه پایدار شهری بهره برد. بام های سبز با عناوینی چون باغبانی در پشت بام و یا تکنولوژی کاشت گیاه در پشت بام، بام های زنده و یا زیست بام شناخته می شوند که در طراحی و برنامه ریزی رابط ما و طبیعت به شمار می آیند. که می تواند اثرات منفی ساختمان ها در اکوسیستم محلی و در پی آن مصرف انرژی در بناها را کاهش دهند و در تغییرات جریان انرژی ساختمان ها نقشی تعیین کننده داشته باشد. هدف اصلی این پژوهش بررسی نقش بام های سبز به عنوان راهبردی در جهت ارتقا کیفیت زیست محیطی شهری از منظر معماران و برنامه ریزان شهری است. این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی مورد ارزیابی قرار گرفته که نتایج اثربخش بودن نقش بام های سبز در جهت ارتقا کیفیت زیست محیطی از منظر معماری پایدار را نشان می دهد. در این پژوهش ابتدا با تعریفی از بام های سبز اهمیت حضور آن در شهرهای امروزی بیان می شود و با تشریح پیشینه این اندیشه و انواع بام های سبز شهری در بعد، اکولوژیکی، اقلیمی، محیط زیست و اقتصادی - فرهنگی به بررسی تاثیر این بام های سبز پرداخته می شود.

واژه های کلیدی: بام سبز، منظر شهری، ارتقا کیفیت زیست محیطی، معماری پایدار